

Verslag bijeenkomst Jeugdhulp inkoop 2022

Verkenning (innovatieve) ideeën voor gewenste doorontwikkeling van jeugdhulp relevant voor inkoopstrategie

Op 18 februari 2021 is de regio Lekstroom met een select gezelschap van totaal 27 aanbieders, partners en ervaringsdeskundigen in gesprek gegaan over Jeugdhulp. Aan het begin van de bijeenkomst is middels een presentatie een terugkoppeling gegeven over de schriftelijke consultatie van 14 januari 2021. Deze consultatie ging over de Regiovisie en de Praatplaat Doelen en ambities doorontwikkeling Jeugdhulp en is verstuurd naar aanbieders, partners en ervaringsdeskundigen Jeugdhulp. Unaniem werd de Regiovisie en de Praatplaat onderschreven. In de bijgevoegde presentatie (PDF) kunt u lezen wat als positief is ervaren en welke suggesties, aanvullingen of aanscherpingen zijn aangegeven door degenen die de consultatie hebben ingevuld. Deze zijn zoveel mogelijk verwerkt in de nieuwe Regiovisie en de Praatplaat doelen en ambities die u kunt vinden op onze webpagina www.houten.nl/inkoopjeugdwm02022

Vervolgens is de groep in onderstaande 6 deelsessies uiteengegaan voor een verkenning van (innovatieve) ideeën om verder invulling te geven aan de transformatiedoelen uit de Praatplaat. Na de deelsessies zijn de deelnemers weer plenair bij elkaar gekomen om een korte terugkoppeling te geven.

- Normaliseren en de-medicaliseren
- Perspectief / Toekomstgericht werken (16-23)
- Hulp dichterbij huis
- Voorzieningen niveau
- Eigenaarschap en regie/ houding en gedrag
- Ontschot werken

Inhoud verslag

Tijdens de deelsessie is men aan de hand van 4 vragen het gesprek aan gegaan. De deelnemers hebben in een gedeelde PowerPoint presentatie post-its in kunnen vullen. Een compilatie hiervan ziet u in dit verslag. De bevindingen die tijdens de 6 deelsessies naar voren zijn gekomen, zijn per thema opgenomen in dit verslag.

Vervolg van het traject

De eerstvolgende (digitale) bijeenkomst zal gaan over de inkoopstrategie. Als hiervoor een datum gepland is, laten wij u dit weten.

Voor het verloop van het traject, de routekaart en de verslagen van bijeenkomsten, verwijst ik u naar de webpagina www.houten.nl/inkoopjeugdwm02022

Hartelijk dank aan alle deelnemers voor jullie inbreng.

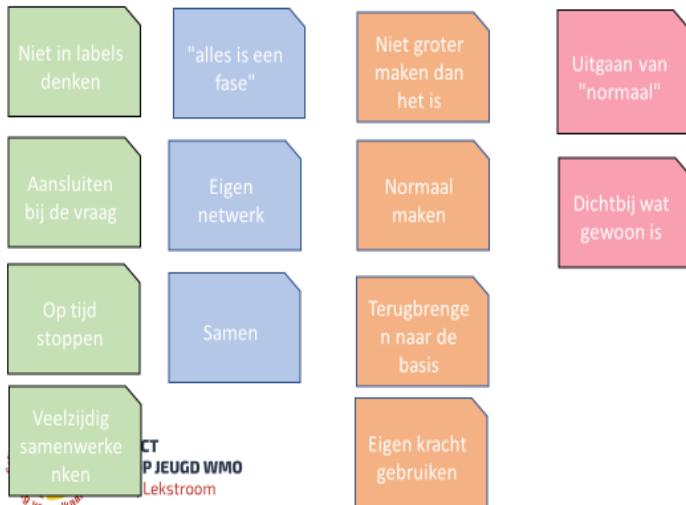
Aanvullingen op het verslag welkom

We sturen dit verslag naar de deelnemers aan de gesprekken en naar de aanbieders en partners die niet vertegenwoordigd waren. Heeft u aanvullingen op het verslag? Deze zijn van harte welkom. Mailt u ze naar lizette.de.corte@regiolekstroom.nl.

Normaliseren en de-medicaliseren

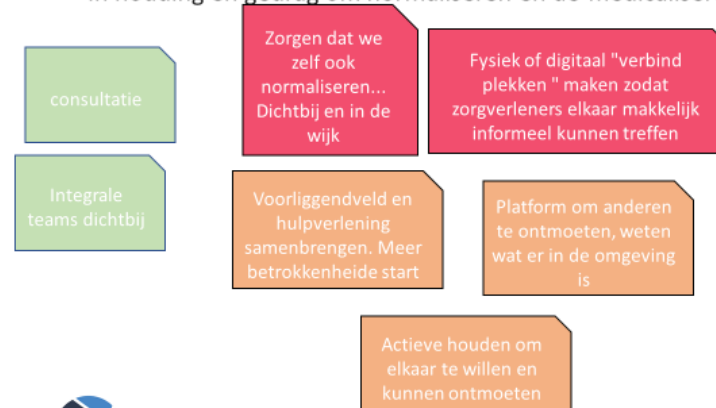
Wat bedoelen we met normaliseren?

Werken met geeltjes – termen opschrijven – deze daarna clusteren om te komen tot 1 of meerdere belangrijke aspecten

Wat moet je als samenwerkingspartner doen?

In houding en gedrag om normaliseren en de-medicaliseren te realiseren

Wat bedoelen we met Normaliseren

- *Aansluiten bij de vraag /niet in labels denken:* Het is een vaardigheid om aan te sluiten bij de vraag, vervolgens de vraag achter de vraag helder te krijgen én dan pas te gaan labelen.
- *Op tijd stoppen.* Professionals zien altijd goed wat er nog mogelijk is in een behandeltraject, maar soms is het beter te stoppen in plaats van een behandeling onnodig lang door te laten gaan. Cliënten mogen niet het gevoel krijgen dat ze afhankelijk zijn van de hulpverlener.
- Daarmee is de verbinding naar *veelzijdig samenwerken* gelegd, er zou meer opgepakt kunnen worden door het informele circuit in het kader van normaliseren. Vaak zie je dat in het informele circuit problemen makkelijker en beter opgelost kunnen worden.
- *“Alles is een fase”* Soms wordt er misschien hulp ingezet in een fase die over gaat. Er hoeft niet voor alles een diagnostisch onderzoek te komen. (Denk hierbij aan het “drukke” kind).
- *Eigen netwerk* betrekken en samen mogelijkheden zien om vanuit verschillende werkvelden in de brede zin van het woord, dus hulpverlening, maar ook voorliggende voorzieningen en dergelijke, samen in gesprek te gaan. Meerdere professionals samen, maar ook bijvoorbeeld jongeren samen. Het levert op als je jongeren samenbrengt, dan kan je opschalen voorkomen, omdat jongeren de zorgen met leeftijdsgenoten kunnen delen.
- *Niet groter maken dan het is.* Als we eenmaal betrokken zijn, willen we helpen en ondersteunen, terwijl sommige problemen erbij horen en leeftijdsadequaat zijn. We moeten dat kunnen blijven zien.
- *Eigen kracht.* Heel veel gebruik maken van eigen kracht, wat kunnen mensen zelf om het probleem te verhelpen, zonder dat we grote zorgpartners of GGZ moeten inzetten.
- *Normaal als uitgangspunt.* Het is goed om uit te gaan van de meest gewone situatie van mensen, zo dicht mogelijk bij ze blijven en dus ook waar hun kracht ligt. En hoe meer je normaliseert hoe makkelijker je structureel en blijvend tot oplossingen gaat komen.
- De antwoorden op deze vraag sluiten op elkaar aan en zijn aanvullend op elkaar. En het blijft zoeken naar de juiste balans, normaliseer je teveel dan voelt een jongere zich wellicht niet gehoord, of mis je signalen. Er wordt genoemd dat we spreken op een hoog aggregatieniveau. Concreet kunnen we zeggen dat we zorg dichtbij willen brengen en integraal aanbieden.

Wat hebben we al en willen we behouden

- Er is veel *goede wil en expertise*, echter het zorglandschap is wellicht nog wat versnipperd, dat is soms lastig omdat op verschillende locaties verschillende onderdelen worden geboden.
- *De huisartsen zien en horen veel.* Ze zien de straat, spreken de burens, spreken de gezinnen thuis. De POH heeft een korte lijn met school. Daar waar er wordt samengewerkt in een gezondheidscentrum met meerdere disciplines, zijn multidisciplinaire overleggen. Daardoor kan een heel beeld worden gevormd van het gezin en de problemen die de hulpverlening ten goede komt en vroegtijdig en dichtbij aangeboden kan worden. En hoe beter de hulp geboden kan worden. In een gezondheidscentrum hoeft men minder moeite te doen om elkaar te treffen. Het is dan makkelijker om te overleggen en met elkaar mee te denken.
- Vanuit het sociaal team is de wens om meer aan te sluiten op scholen en kinderdagverblijven, de plekken waar de kinderen komen. Vroegtijdig en preventie.

Wat willen we ontwikkelen

- Er is veel *expertise en kennis*, het zou fijn zijn als er één vindplek is, digitaal en fysiek met iedereen die kennis heeft op dit gebied.
- Het *elkaar echt ontmoeten* bespoedigt de samenwerkingsrelatie.
- Neem een voorbeeld uit Utrecht: er zijn wijkteams ingericht *met specialisten*. Die zijn gesitueerd in basecamps, in een bepaald stadsdeel. De medewerkers uit de teams, kennen de scholen, de huisartsen, de sportscholen en bijvoorbeeld de informele zorg. Door verschillende expertises te bundelen is er meer samenhang tussen de zorgaanbieders en de expertise én heb je meer inzicht in de voorzieningen en de relaties in het stadsdeel. Dit lijkt de toekomst voor dit soort vormen van zorg.
- Administratieve lastenverlichting, zodat er meer tijd over blijft voor het verstevigen van de samenwerking. Regels en procedures en transactiekosten zo licht mogelijk maken en samenwerking stimuleren.

Wat moet je als samenwerkingspartner doen? In houding en gedrag om normaliseren en de-medicaliseren te realiseren.

- Spoor 1: Elkaar blijven ontmoeten, blijven verbinden, fysiek en digitaal tegenkomen en het onderwerp normaliseren en de-medicaliseren actueel houden met elkaar.
- Spoor 2: wat kan je doen om het zorglandschap wat eenvoudiger wat maken? Qua bekostiging en het aanpassen van contractafspraken. Oplossingen die meer gaan in de richting van integrale teams. Hierdoor wordt het bijvoorbeeld makkelijker als een huisarts even een psychiater belt (eventueel samen met de patiënt) om advies te krijgen. Dat kan wellicht opschaling naar sGGZ voorkomen.

Perspectief/ toekomstgericht werken (16-23)

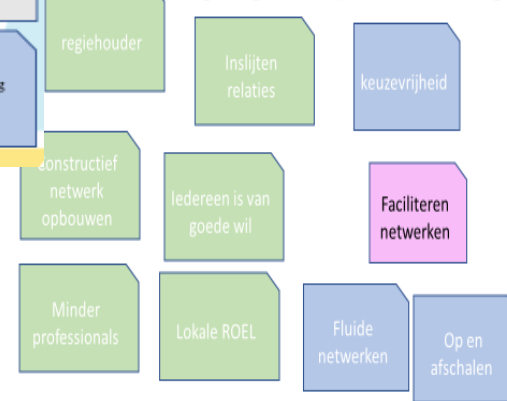
Wat bedoelen we met toekomstgericht?

Werken met geeltjes – termen opschrijven – deze daarna clusteren om te komen tot 1 of meerdere belangrijke aspecten

Wat moet je als samenwerkingspartner doen?

Inhoud en gedrag om Perspectief/ toekomstgericht werken (16-23) te realiseren

Wat bedoelen we met toekomstgericht?

Er worden verschillende ideeën opgedaan. Wanneer er gekeken wordt naar toekomstgericht werken wordt er niet alleen gekeken naar hulpverlening. Toekomstgericht werken is domein overstijgend: Netwerk - Werk – welzijn – Wonen – Inkomen – Zelfstandig worden – Hulpverleners - Leven. Aspecten die zijn aangegeven door de aanwezigen:

Overgang 18-/18+:

- Hoe gaan we om met ‘knip’ kinderen, de overgang zo soepel mogelijk laten verlopen.
- Hoe bereiden we dit tijdig voor terwijl systemen daar niet op ingericht zijn? Er wordt tot 18 jaar gewerkt naar ‘zelfstandigheid’, en daarna worden jongeren los gelaten. Maar zelfstandigheid betekent niet ‘Alleen’. Werken aan een toekomstplan, voor sommige jongeren is dat werken naar zelfstandig wonen en voor sommige jongeren kan beschermd wonen de nodige steun in de rug bieden. De route daar naartoe moet dus open liggen of beschikbaar zijn voor het 18^e jaar. Deze doorlopende zorglijn (waar nodig) faciliteren.
- De natuurlijke overgang tussen de verschillende wetten faciliteren.
- Tijdig hulp om verergering te voorkomen, zoals wachttijden bekorten. Kijk kritisch naar het proces om te zorgen voor de juiste hulpverlening. Men kan gebruik maken van expertise uit een ander werkveld: logistiek. Dit is een systeemprobleem, waar veel wetten niet goed op elkaar aansluiten.

Jongeren:

- Doel van de hulpverlening is het versterken van de autonomie van de jongeren, om op die manier het Normaliseren vorm te geven.
- Het betrekken van jeugdigen bij bieden van perspectief. Wat wil een jongere zelf? Wat doe je als een jongere geen hulp wil?
- Mogen de jongeren experimenteren en fouten maken? Dit hoort namelijk wel bij de ontwikkelingsopgave van jongeren.
- In het traject is het van belang om de eigen kracht van de jongere duurzaam te versterken.
- Niet te veel hulpverleners maar één coach.
- Peersupport.

Netwerk:

- Blijvend en steunend (informeel) netwerk.
- Professionele ondersteuner is ‘voorbijganger’ in het leven van een jeugdige. Het ‘echte’ netwerk dus betrekken.
- De rol van school meenemen, of de alternatieven: dagbesteding, stage, werk. Belangrijk onderdeel van het netwerk.
- Ouders en verzorgers blijven zien als eerstverantwoordelijke ook wanneer het tijdelijk thuis niet lukt.
- Inzet op familiezorg in plaats van individuele zorg.
- Levenscoach kan al iemand zijn die aanwezig is in de overgangsfase en bij je blijft gedurende het gehele traject. Dit is iemand uit het bestaande formele netwerk die verder kijkt dan alleen de hulpverlening.

Kaders hulpverlening:

- Data gedreven reflecteren op wijkniveau en benutten van basisvoorzieningen.
- Tijdig werk en inkomen betrekken.
- Goede overgang qua wonen.
- Pleegzorg wordt steeds belangrijker in veel regio's, hoe doen we dit voor jeugdigen in deze leeftijd?
- Anticiperen op ontwikkelingen zoals corona.
- De overgang van de Jeugdwet naar de zorgverzekeringswet levert schrijnende situaties op. Jongeren voelen zich nog te jong om over te stappen naar de volwassenhulpverlening, maar de hulpverlening binnen de jeugdwet wordt niet meer vergoed. De jongeren moeten deze vervolgens zelf betalen.

Wat hebben we en wat willen we behouden?

- Er is ruimte in het beoordelingskader van de verlengde jeugdwettrajecten, hierin investeren om deze ruimte creatief te benutten, wat op langere termijn kosten kan besparen.
- Stel de verlengde jeugdwet beschikbaar vanuit de gemeente, maar zorg er ook voor dat jongeren en hulpverleners hier niet afhankelijk van worden. Hierover kan je in gesprek gaan met de jongere/motivatiesprek. Hiervoor mag je ook wat vragen aan de jongeren: Wat wil je met deze tijd doen en bereiken. Waarom wil je dat?
- Focus op onderwijs, stage, dagbesteding.
- Is er ruimte om te experimenteren? Jongeren creatief zelfstandig laten worden. Is het vangnet dan ook voldoende om dit te bieden? Ligt hier ook de focus op? Het systeem is wel erg complex om de ruimte te bieden (als hulpverlener) aan jongeren om te experimenteren en te ontwikkelen. De kaders goed definiëren waarbinnen je kan experimenteren.
- Voor meeste jongeren heb je een netwerk, maar voor problematische jongeren is het al moeilijker om te definiëren wat je netwerk is.
- ROEL: gebruiken om aan perspectief te werken met jongeren. Maar nu is er te weinig continuïteit. Personele wisselingen. Historisch besef is beperkt. Bij ROEL is dit wel erg belangrijk.
- Jongeren zijn een onderdeel van een gezin, informele netwerk en familiezin. Dit informele netwerk is enorm van belang in de overgangsfase van 18-/18+. Connectie houden met familieleden. Houden wij de binding met de familie bij uithuisplaatsing?

Wat moet je als samenwerkingspartner doen?

- ROEL behouden en doorontwikkelen.
- Samen met jongeren werken op alle vlakken. Jongeren meenemen in de ontwikkeling.
- Er zijn zo veel professionals die betrokken kunnen zijn. Wellicht één regiehouder (uit het netwerk). Maar minder hulpverleners.
- Samenwerken. Vast team weet elkaar te vinden, maar de regio is nu te groot. Je komt elkaar niet echt tegen. Hierdoor kan je de hulpverlening niet echt goed vormgeven.
 - Ambulant perceel, en verblijfsperceel. Apart of bij elkaar houden? Wat doe je dan voor de lokale slagvaardigheid?

- Informele zorg en lokale netwerk in stand blijven? In IJsselstein hebben alle partijen (qua hulpverlening) een vast overleg, op inhoudelijk maar ook op proces niveau. Aan de hand van een casus het proces bekijken en leren en kijken wat er mis gaat. Voor de Lekstroom is hier een mogelijkheid. De slagvaardigheid mist nog maar iedereen is wel erg betrokken en meedenkend.
- Iets minder regionaal maar lokaal.
- Zorg dat de cliënt of inwoner keuzevrijheid behoudt.
- De gemeente kan de netwerken ondersteunen. Hulpverlening is wel ook sturend in de ontwikkeling.
- Data gedreven & wijk gedreven ontwikkelen.

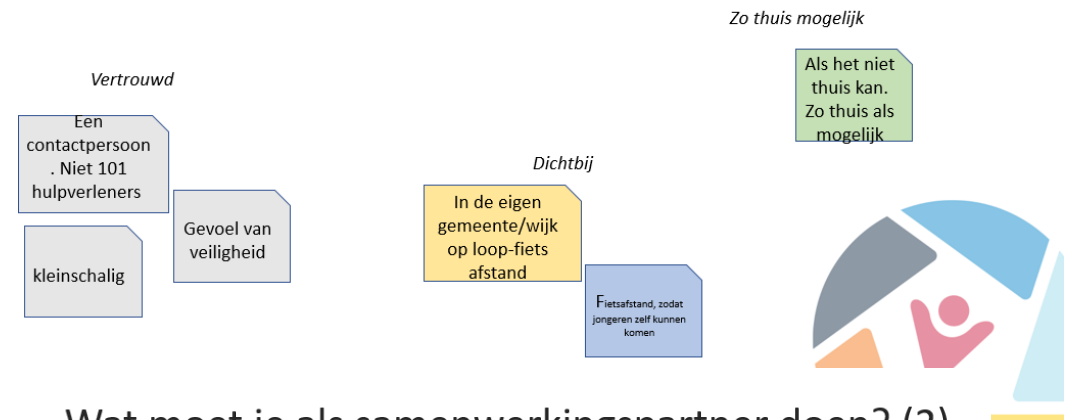
Hulp dicht bij Huis

Wat bedoelen we met hulp dicht bij huis?

Werken met geeltjes – termen opschrijven – deze daarna clusteren om te komen tot 1 of meerdere belangrijke aspecten

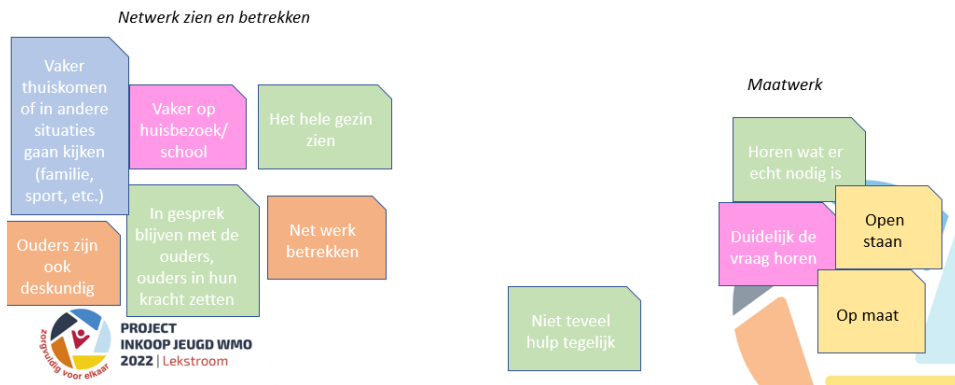

Wat bedoelen we met hulp dicht bij huis? (2)

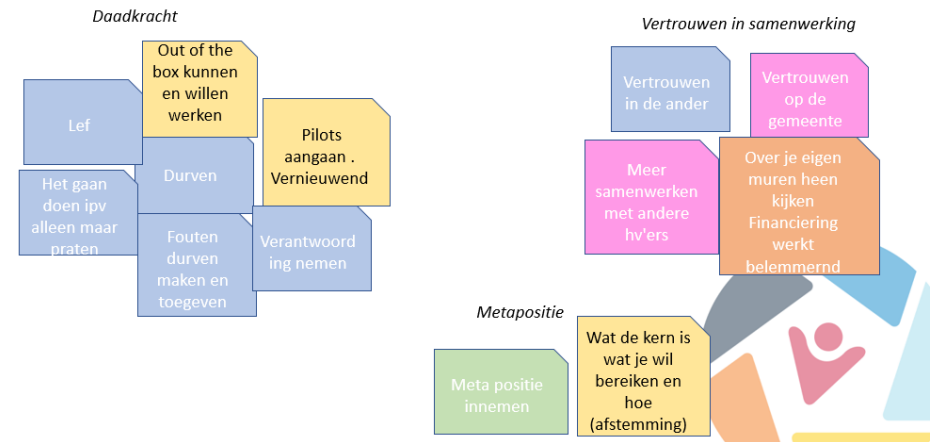

Wat moet je als samenwerkingspartner doen?

In houding en gedrag om hulp dicht bij huis te realiseren

Wat moet je als samenwerkingspartner doen? (2)

Wat bedoelen we met hulp dichterbij huis?

In de reacties zijn globaal zes clusters te maken (zie hierboven). Samenvattend gaat hulp dichterbij huis voor de deelnemers om toegankelijke hulp, samenwerking, aansluiten bij het gezin/systeem, dichtbij in afstand, een vertrouwd gevoel en zo thuis mogelijk (uithuisplaatsing voorkomen/opvang in gezinsvormen).

- De termen toegankelijkheid en hulp in/aansluitend bij het gezin komen het meest terug.
- In de discussie die volgt wordt nog toegelicht dat betrouwbare informatie online ook bijdraagt aan hulp dichterbij huis (letterlijk vanuit huis).

Wat hebben we en wat willen we behouden?

- Preventie
- Specialistische hulp
- Ambulante hulp bij het gezin thuis
- Vast contactpersoon met overzicht van passende hulp
- Wijkteams

Toelichting:

Wijkteams behouden maar wel anders inzetten: mooi als zij veel meer kunnen bieden in het gezin kunnen. Waardoor hulp echt in het gezin is en gekeken wordt naar wat ouders en jongere zelf kunnen (bieden). Iemand in het gezin die het gezin aan de hand kan nemen, gezinsregie. Nu zijn er teveel losse contacten. Het wisselt heel erg per team en per persoon hoe dat nu loopt.

De hulpverlening is zo sterk als de kwaliteit die de hulpverlener heeft. Je ziet als ouder zoveel verschillende gezichten, dat maakt de drempel om hulp te vragen veel hoger. Je moet jezelf iedere keer opnieuw openstellen, dat kost heel veel energie. Daarom is een vast contactpersoon van belang.

Jeugdgezondheidszorg is voor alle jongeren, laagdrempelig voor iedereen. Preventie is heel belangrijk, aanbod wordt steeds minder.

Specialistische zorg behouden op een laagdrempelige manier. Je zou dat eerder in willen kunnen zetten. Hoe zorgen we dat dit dichterbij huis kan plaatsvinden?

Wat willen we ontwikkelen?

- Meer vertrouwen in elkaar als hulpverleners, uitgaan van vertrouwen waardoor maatwerk mogelijk is
- Systemische hulpverlening
- Kind/gezin centraal, niet de producten. Doen wat nodig is
- Samen met elkaar het gezin verder helpen door ieder zijn/haar expertise in te zetten en de verantwoordelijkheid daarvoor nemen.
- Durven samenwerken met verschillende teams, expertise uitwisselen. Geen bureaucratische muur met codes
- Hulp die meegaat in een gezin bij moeilijke momenten

- Diversiteit van aanbod die past bij dat gezin (bijvoorbeeld laag geletterdheid)
- Ouderbetrokkenheid, ook op oudere leeftijd.

Toelichting:

Hulp die meegaat met het gezin. In doorgaande lijn zitten momenten die moeilijk zijn, dan is het heel fijn als iemand er weer bij geroepen kan worden. Hulp groeit als het ware mee.

Voor een ouder is het heel moeilijk om overzicht te behouden. Het goed organiseren en regelen van hulp en ondersteuning kost heel veel tijd naast werk, gezin, huishouden.

Rode leidraad voor ouders is heel belangrijk, dat kan een vast contactpersoon van het wijkteam zijn of een vertrouwenspersoon met wie je kunt sparren en die je kan doorverwijzen. Als dit goed geregeld is, is het minder storend als professionals en organisaties die betrokken zijn wisselen.

Wat moet je als samenwerkingspartner doen

De Post-its zijn geclusterd in 5 gebieden. Samenvattend gaan de reacties over het zien en betrekken van het netwerk, het leveren van maatwerk, daadkracht (lef en durf om het te gaan doen), samenwerken vanuit vertrouwen en het innemen van een metapositie.

Toelichting:

- Met elkaar nadenken over wat we vroegtijdig, in preventie, kunnen doen om te voorkomen dat zoveel hulpverleners betrokken raken bij een gezin.
- Je wilt wel out of the box denken maar wordt daarin heel erg geremd door producten/minuten/etc. Medewerkers willen kunnen doen wat nodig is.

Voorzieningenniveau

Wat bedoelen we met Voorzieningenniveau?

Werken met geeltjes – termen opschrijven – deze daarna clusteren om te komen tot 1 of meerdere belangrijke aspecten

Opmerkingen

- Sociale Teams schrikken van grootse en meeslepende casuïstiek. Laat zwaardere casuïstiek over aan de hiervoor gecontracteerd aanbieders. Zij zijn hiervoor gecontracteerd.
- Wees zuinig met uithuisplaatsingen.
- Zichtbaar is dat problematiek heftiger wordt met name t.a.v. complexe scheiding.
- Kan het aantal verwijzers (SAVE/ Sociaal Team/ school) dat betrokken is bij de zorg die momenteel rondom gezinnen georganiseerd wordt, minder.
- Een groei is zichtbaar t.a.v. systeemproblematiek (+ ouder begeleiding) die veroorzaakt wordt door vechtscheidingen.
- Er wordt momenteel snel opgeschaald door leden van Sociaal Teams. Durf eens te kijken wat echt 'praktisch' nodig is. Soms wordt met het invullen van formulieren al heel veel problematiek voorkomen.

Voorstellen

- **Durf** (ingeval van autisme) **gericht per levensfase begeleiding aan te bieden via een ervaringsdeskundige (ouder of jongere)** in plaat van voortdurende individuele begeleiding. Bijvoorbeeld via 'Handje Helpen'.
- **Durf met een kleine groep aanbieders het regionale jeugdhulplandschap in te richten.**
 - Gezien het grote aantal aanbieders is er geen urgentiebesef om wachtlijsten weg te werken.
- **Durf te normaliseren in de toegang.** Hoog specialistische jeugdhulp is niet altijd perse noodzakelijk.
Vragen hierbij zijn:
 - Wat is goed en wat is goed genoeg?
 - Wat kan formeel wat kan informeel?
- **Onderken dat je als hulpverlener onderdeel van de keten bent** en dat je (als hulpverlener) maar een deel van de hulpverlening levert in een leefomgeving van een kind.
- **Vanuit je eigen discipline kun je niet alles oplossen. Durf zodoende elkaars kennis te gebruiken. Durf het gesprek aan te gaan over rollen en verantwoordelijkheden.**
Bijvoorbeeld ambulante jongerenwerk/ leerplicht/ school etc. Hierdoor hoeft een behandeling zeer kort ingezet te worden.
 - Een praktijkvoorbeeld: laat organisaties als buurtwerk meegaan naar behandelingen. Zij kunnen (als ambulante begeleider) in het dagelijkse leven jongeren handvatten geven om het geleerde in de praktijk toe te passen.

Eigenaarschap en regie

Wat bedoelen we met eigenaarschap?

Werken met geeltjes – termen opschrijven – deze daarna clusteren om te komen tot 1 of meerdere belangrijke aspecten

Wat moet je als samenwerkingspartner doen?

In houding en gedrag om eigenaarschap en regie te realiseren

Wat bedoelen we met 'eigenaarschap'? Wat verstaan we hier onder?

- Eigenaarschap is gekoppeld aan oplossingsgerichtheid. Zo is de eigenaar van de kwestie ook de eigenaar van de oplossing. Dat de mensen die het betreft ook de oplossing in handen hebben, en dat het onze taak is omdat te faciliteren.
- Iemand blijft eigenaar van het probleem als iemand zelf de oplossing niet uitvoert. Iets besluiten is iets anders dan uitvoeren.
- Er is een roep om kaders te stellen over wat nou eigenaarschap is. Hierover bestaat namelijk veel onduidelijkheid. Impliciet aan eigenaarschap is kaderstelling. Vraag: Is de rol van de jeugdhulpverlener nu niet duidelijk genoeg afgebakend waardoor het onduidelijk is om eigenaarschap te nemen?
- Wie is de eigenaar van de hulpverlening? Eigenaarschap wordt bemoeilijkt doordat ouders vrij zijn om naar verschillende instanties te gaan zonder dit te delen. Hulpverleners weten niet van elkaar welke hulp wordt ingezet. Een oplossing is dat familie, vrienden en de regie voerende samen één plan maken; dat voorkomt shoppen binnen de hulpverlening omdat professionals dan van elkaar weten wie wat doet omdat er een plan is.
- De uitdaging voor jeugdzorg 3.0: Kaders stellen is iets anders dan oplossingen bedenken. Wat kan wel, wat kan niet? Veiligheidskaders: wanneer wordt een plan goedgekeurd, wanneer afgekeurd; Daarnaast is de oplossing voor ouders niet altijd inclusief aan de oplossing voor het kind. Kaders moeten dus ook gesteld worden voor wat inhoudelijk echt nodig is in jeugdzorg 3.0.
- Oplossing voor deze uitdaging: Vergroot de groep betrokken medewerkers/ vrienden/ familie/ professionals. De kring heeft dan vaak een hele goede invloed op ouders i.v.m. meedenken met ouders.
- Professionals spelen ook een belangrijke rol als het inzetten van de kring écht niet lukt of wanneer een situatie zo nijpend is dat de wens van ouders niet wordt ingewilligd. Eigenaarschap betekent hier dat de professional prioriteiten stelt.
- Eigenaarschap zit in de hele keten; hierbij staan samenwerking en transparantie voorop. Bij jeugdzorg 3.0 samen werken naar een oplossing i.p.v. "dit kind is bij jullie in zorg".

Wat hebben we en wat willen we behouden (o.g.v. Jeugdhulp)? Wat is het belangrijkste? In kader van eigenaarschap.

- Bereidheid bij alle jeugdmedewerkers om te kijken naar hoe besluiten het best gedragen worden door de gemeenschap en de inwoner die hulp nodig heeft. Dit moet behouden worden en kan zich nog verder ontwikkelen.
- Professionals die in de uitvoering zitten blijven vertrouwen en zo maximaal mogelijk faciliteren.
- Samenwerking behouden en door ontwikkelen: flexibel in- en uitfaseren van verschillende zorg. Korte lijnen houden. Bijv. vragen stellen aan specialistische zorg en die weer snel inzetten als dat nodig is.
- Er is veel samenwerking en dialoog binnen regio Lekstroom, zorg dat die behouden wordt. Dit gaat over domeinen heen en veel steun aan elkaar. Voor gemeentes is het fijn om die ontmoetingen te blijven organiseren.

Wat willen we ontwikkelen binnen Lekstroom?

- Samenwerking Passend Onderwijs en jeugdhulp is nog nooit zo complex geweest als de afgelopen jaren. Hopelijk komt er meer ruimte om, met de onderwijsbehoefte van het kind als vertrekpunt, de juiste ondersteuning efficiënter en effectiever te organiseren. Zorg voor een nog betere aansluiting met het onderwijs in de inkoop.
- Ontschotting in gemeente moet anders. Dit speelt vooral bij complexe gevallen. Er is geen eenduidige lijn in de werkwijze bij jeugd en Wmo.

- Eigen regie moet prominentere plek krijgen om eigen kring van mensen te promoten. Mensen hebben lef nodig, wijzelf ook: professionals moeten zelf in eigen kringen ook delen waar ze tegenaan lopen zodat de drempel lager wordt. Niet te snel denken: “oh er is geen eigen netwerk”. Dit kan namelijk wel gestimuleerd worden.

Wat moet je doen om eigenaarschap te realiseren?

- Transparantie en verwachttingsmanagement tussen alle partijen. We moeten meer faciliteren van eigenaarschap i.p.v. overnemen.
- Sociaal team: investeren in kwaliteit van werkwijze en inhoudelijke kennis; dit uniformeren.
- Experimenteren om processen beter op elkaar aan te laten sluiten/ in elkaar te schuiven. nu is er namelijk heel veel bureaucratie. Expliciet kijken naar wat Sociaal Team-medewerkers nodig hebben om zich te verantwoorden en andersom.
- Meer ruimte voor feedback als iets goed werkt. Deel kennis in vorm van evaluatie (experttafels) en ga vooral verder met wat werkt.
- Wat is er nodig om eigenaarschap te houden waar het is? Delen met elkaar van wat werkt nou om de regie te houden waar je het wilt hebben. Hoe vergroot je een netwerk? Hoe delen in hun problemen binnen netwerk? Of voor de professional om op die manier in je werk te staan (coördinator i.p.v. uitvoerende).
- Elkaar kennen kan veel beter. Huisartsen en informele hulp moeten veel indiceren langs sociale teams heen, werkt niet bevorderend. Daarnaast moeten de sociale teams dus uniformer/ eenduidiger werken.
- Hulp moet dichterbij huis: nu gebeurt veel op “eilanden”. Meer mensen moeten ingevlogen kunnen worden: *stepped care* i.p.v. *matched care*.
- Perspectiefgericht werken voor 18+. Dus wonen/ werken/ welzijn. Dit is breder dan alleen de zorg. Bijv. d.m.v. een levenscoach.

Ontschot werken

Tijdens de deelsessie Ontschot werken zijn geen Post-its ingevuld.

Samenvatting:

Uit deze sessie zijn samengevat drie hoofdlijnen gekomen:

1. Financieringsstromen; Er zijn nu per aandachtsgebied financieringsstromen waardoor het lastig is om samen te werken. Een optie kan zijn vierkant financiering of trajectfinanciering;
2. Samenwerking: elkaar beter leren kennen. Samenwerking tussen verschillende aandachtsgebieden zoals jeugd, onderwijs, verschillende organisaties, formeel en informeel.
3. Geen uniforme werkwijze wijkteams in de regio de Lekstroom. Dit maakt dat iedere organisatie op een andere manier samenwerkt met de verschillende gemeenten in de Lekstroom.

Wat bedoelen we met ontschot werken:

- Geen barrière met betrekking tot financieringsstromen.
- Doen wat nodig is.
- Werken met meer samenwerking.
- Werken in cluster ipv in diensten.

Wat hebben we en wat willen we behouden en wat kan beter:

- Er zijn nu te veel productcodes, zorg voor strakke productcodes.
- Trajectgerichte financiering (niet steeds 'uren erbij' nodig).
- Experiment samenwerking informeel/formeel; voorbeeld Abrona/Handje Helpen -> 20% minder ambulante inzet. Maar dan steeds weer verantwoord om dit voort te zetten.
- Sociale teams werken niet eenduidig; helpt niet bij ontschot werken.
- Werken met verschillende potjes bij hulpvragen in het onderwijs en jeugd. Jeugdhulp onder schooltijd wordt bij uitzondering gerealiseerd omdat jeugdteam bekostigd. -> kind centraal zetten (zorgverzekeraars betrekken).
- Meer informeel inzetten; Leren van voorliggend veld, het instellen van een ambassadeur informeel in de wijkteams en caseload doornemen, waardoor wijkteam leert kijken met andere bril, normaliseren.
- Meer samenwerken tussen formeel en informeel.
- Er liggen kansen bij de huisarts in de samenwerking met POH Jeugd voor verbinding met informele / formele aanbieders. Aanbieders zien weinig doorverwijzingen vanuit POH.

- Huisartsen die niet zonder tussenkomst sociaal team naar jeugdzorg (anders dan jGGZ) mogen verwijzen, anders wordt het niet betaald. Daarmee zet je ouders/kind niet centraal. Verwijzing huisarts moet voldoende zijn om door sociaal team te indiceren.

Samenwerking:

- We weten elkaar nu niet goed te vinden, kennen elkaars aanbod te weinig, er zijn veel organisaties. Zou bijvoorbeeld mooi zijn als ook scholen de informele hulp kent; (regulier) overleg (met een doel) is al helpend.
- Indicaties worden vaak op het kind afgegeven waardoor je niet weet waar de organisaties die met de ouders werken mee bezig zijn.
- Bij complexe casussen is het lastig verschillende organisaties op 1 lijn te krijgen. Hulp wordt bekeken vanuit indicaties en financieringsstromen in plaats van kijken naar wat een gezin nodig heeft.
- Duidelijk hebben wat ieders rol is bijvoorbeeld bij gedwongen kader en de samenwerking met ander organisaties.
- Specialistische GGZ heeft een wachtlijst, speltherapie bijvoorbeeld niet. Kijk naar andere oplossingen.